GUILELMUS PERALDUS. HUGO DE SANCTO VICTORE. HUGO DE FOLIETO. SMARAGDUS. PETRUS DAMIANUS

Österreich (?), 1435 Seite 62v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40507
Copyright: Melk, Benediktinerstift

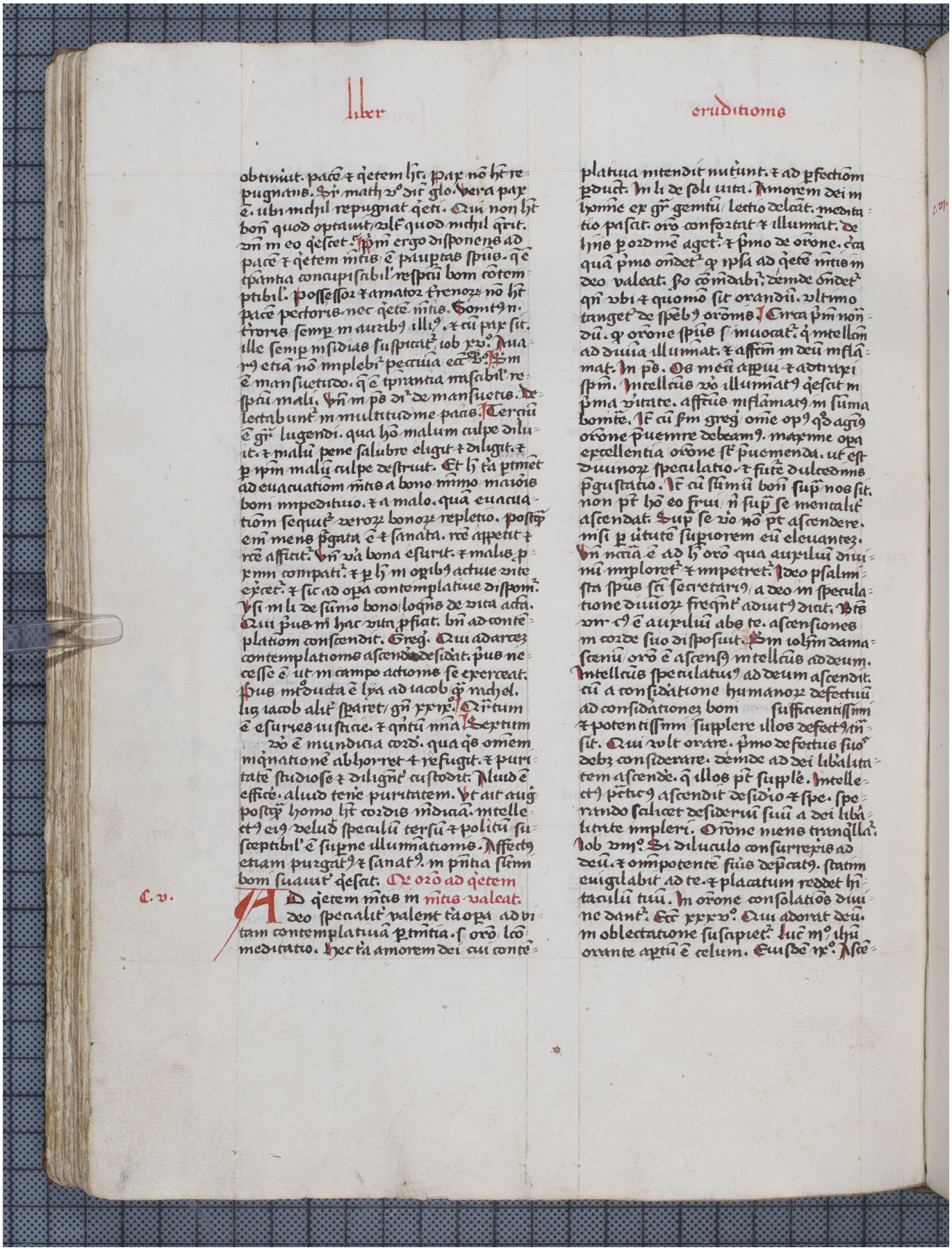

liber eruditionis

obtinuit. pace & quietem habet. Pax non habet repugnans. Sicut math. v° dicit glo. Vera pax est ubi nichil repugnat quieti. Qui non habet bonum quod optauit, habet quod nichil querit. Dum in eo quiescit. Spm ergo disponens ad pace & quietem mitis est plenitudo spiritus. Que tranquilla conuersabilem respicit bonum totum patibile. Possessor & amator trenorum non habet pace pectoris nec quiete mitis. Gomitum trenorum semper in auribus illius. & cui prox sit. ille semper insidias suspicatur. Iob xv°. Iniquus etiam non implebit pectuia eius. Spm est mansuetudo. Que est tranquilla insabile respicit malum. Unde in ps di. de mansuetis. Delectabunt in multitudine pacis. Tertium est gratia lugendi. qua homo malum culpe diluit. & malum pene salubre eligit & diligit. & per ipsum malum culpe destruit. Et hi tres primet ad euacuationem mitis a bono minimo maioris boni impeditiuo. & a malo. quia euacuationem sequitur repletio bonorum repletio. postquam enim mens purgata est & sanata. recte appetit & recte afficit. Unde ad bona esurit. & malis per prim compatit. & per hi in operibus actiue vite exercet. & sic ad opus contemplatiue disponit. Vsi in li de summo bono loquens de vita acta. Qui prius in hac vita perfiat. bene ad contemplationem conscendit. Greg. Qui adarcez contemplationis ascendere desiderat. prius necesse est ut in campo actionis se exerceat. Prius in ducta est lya ad iacob quam rachel. lig iacob alite sperret, gnam perpetue. Tertium est esuries iustitiae. & quantum mala. Tertium

ad est mundicia cordis. qua quis omnem maculationem abhorret & refugit. & puritate studiose & diligenter custodit. Aliud est efficere. aliud tenere puritatem. Vt ait aug postquam homo habet cordis indiuisa. intellectui eius velut speculum tersum & politum susceptibile est supne illuminationis. Affectus etiam purgatus & sanatus in penitentia sicut bonum suauiter desiderat. Et ad quietem

C. v. Ad quietem mitis in mitis valeat. deo specialiter valent tria opera ad vitam contemplatiuam pertinentia. scilicet oratio. meditatio. hec tria amorem dei cui contemplatiua intendit nutriunt. & ad perfectionem perducit. In li de soliloquio. Amorem dei in homine ex gratia gemitus lectio delectat. meditatio pascit. oratio confortat & illuminat. de hiis per ordinem aget. & primo de oratione. cum qua primo ordinet quomodo ipsa ad quietem mitis in deo valeat. Secundo considerabitur. deinde ordinet quando vbi & quomodo sit orandum. vltimo tangetur de speciebus orationis. Circa primum notandum. quod oratione spiritus sancti inuocatur. quod intellectum ad diuina illuminat. & affectum in deum inflammat. In ps. Os meum aperiam & adtraxi spiritum. Intellectus vero illuminatur quiescit in prima veritate. affectus inflamatur in summa bonitate. Ut cum sancto greg. omne opus quod agitur oratione preuenire debeamus. maxime opus excellentia oratione est preuenendum. ut est diuinorum speculatio. & fuit dulcedinis degustatio. Et cum summum bonum super nos sit. non potest homo eo frui. nisi super se mentaliter ascendat. Super se vero non potest ascendere. nisi per virtutem superiorem eum eleuantem. Vnde natura est ad hoc oratio qua auxilium diuinum implorat & impetrat. Ideo psalmista spiritus sancti secretarius a deo in speculatione diuinorum frequenter adiutus dicit. Vis vnquam est auxilium abs te. ascensiones in corde suo disposuit. Spm iohannem damascenum oratio est ascensus intellectus ad deum. Intellectus speculatiuus ad deum ascendit. cum a considerationem humanorum defectuum ad considerationem boni sufficientissimi & potentissimi supplere illos defectus tunc sit. Qui volt orare. primo de fletus suos debet considerare. deinde ad dei liberalitatem ascendere. quia illos potest supplere. Intellectus pietatis ascendit desiderio & spe. sperando scilicet desiderium suum a dei liberalitate impleri. Oratione mens tranquillatur. Iob xxi°. Si diluculo consurrexeris ad deum. & omnipotentem suis despicatus. statim euigilabit ad te. & placatum reddet habitaculum tuum. In oratione consolationes diuine dantur. Ecce xxxv°. Qui adorat deum in oblectatione suspiciet. Luc. m°. ihu orante apertum est celum. Eusebius ne°. Sce